

КРАЛИЦАТА-

Боя се,

че е смъртта на неговия клет
баща - и твърде бързият наш брак.

КРАЛЯТ

- Добре.-Това ще видим.

/Връща се ПОЛОНИЙ, с ВОЛТИМАНД и
КОРНЕЛИУС./

Поздрав ваш,

приятели!- Кажете, Волтиманд,
какво донесохте от брата ни,
от краля на норвежката земя?

ВОЛТИМАНД-

И поздрави, и благопожелания -
за вас най-искрен отговор аз нося.

С най-първата си дума заповядва
да спре събирането на войска,
което, мисли той, било срещу
поляците: но после, щом разследва,
разбра, че е насочено срещу
величеството ви. Опечален
от туй, че си играят с болестта му,
и с неговата немощ, с възрастта му -

той прати да извикат Фортинbras.

*Накратко, той се покори, изслуша
и той дойде. Накратко, той бе смъртан
на края на кораба със сълзите;*
от краля на Норвегия. И той

пред своя чичо се закле, че вече
не ще издигне никога оръжие
срещу величеството ви. Зарадван,
три хиляди жълтици на година